

Landsbygds- och infrastrukturdepartementet
li.remissvar@regeringskansliet.se

Sollentuna 2026-05-12

Remissyttrande En ny viltförvaltningslagstiftning (SOU 2025:125)

Svenska Kennelklubben tackar för möjligheten att inkomma med synpunkter. Vi är i huvudsak positiva till utredningens slutsatser men har några synpunkter gällande användning av hund vid jakt, jaktträning och jaktprov.

Svenska Kennelklubben är en hundorganisation med ca 300 000 medlemskap varav många i klubbar där medlemmarna ägnar sig åt jakt med hund samt åt att föda upp jakthundraser. Etik vid jakt och etik vid hundanvändning är ett prioriterat ämne inom SKK-organisationen. I de jaktprovsregler som SKK utarbetat tillsammans med berörda ras-/specialklubbar, poängterar vi särskilt hundförarens ansvar gentemot hunden samt hundförarens ansvar gentemot det vilda.

Det är ett ansvar vi gärna ser tas fullt ut även i svensk lagstiftning och det reflekteras i våra kommentarer nedan.

Vi hemställer också om att ett förtydligande görs gällande rätten att träna apportrande hundar utanför "löshundstiden". I dagsläget läggs ett omfattande arbete ned – på klubbnivå, hos SKK och hos länsstyrelserna – på att handlägga dispensansökningar.

Krav på tillgång till hund vid jakt

5 § (Sid 80)

Ur ett jaktetiskt perspektiv ser SKK det som extremt tveksamt att endast kräva att en eftersökshund ska vara på plats inom högst två timmar efter påskjutning vid jakt på större djur men inte på mindre.

Vi menar att även jakt som bedrivs på mindre vilt, som räv, grävling, hare, och kanin, bör omfattas av kravet på tillgång till en hund som är särskilt tränad i att spåra upp skadat vilt. Att framgångsrikt genomföra eftersök på mindre vilt utan en lämplig hund är extremt svårt.

6 § (Sid 81)

SKK ser två stora etiska komplikationer med skrivningen i 6 §. Den första gäller textlydelsen att hunden som medförs vid jakt ska kunna apportera **eller** markera skjutna fåglar.

En hund som endast markerar bidrar ej nämnvärt till att faktiskt bärga viltet och till att, om situationen uppstår, förkorta viltets lidande. En markerande hund är vidare av liten nytta när en skadad fågel springer undan eller hamnar i vatten. Här önskar SKK att kravet höjs och att skrivelsen ändras till "En hund som kan apportera ska medföras vid jakt".

Den andra problematiken gäller begränsningen att hund endast alltid behöver medföras vid jakt på specifikt ringduva, gäss eller änder. Vi menar från SKKs sida att man inte bör göra någon uppdelning av fåglar och placera dem antingen i en grupp som förtjänar att jägaren har tillgång till en apportrande hund eller i en grupp där det inte ska behövas. Vi ifrågasätter att exempelvis jakt på fasan, raphöna, kråka, skata, kaja, orre, eller morkulla inte ska omfattas av samma ansvarstagande från jägarens sida. Här önskar SKK därför att man utökar kravet på tillgång till apportrande hund, så att det täcker alla fågelarter, oavsett tidpunkt på dygnet eller vilken omgivning jakten genomförs i.

Sid 126

Föreslagen bilaga 6

Föreslagen bilaga 6 tar inte upp träning och prövningen av apportrande eftersökshundar. Detta är inte ett nytt problem, utan problemet finns även i nuvarande förordning.

Då den nuvarande förordningen inte tar upp hur apportrande eftersökshundar får tränas och provas utanför löshundstiden hamnar dessa i ett oklart läge. För att vara säkra på att uppfylla nuvarande krav söker Svenska Spaniel och Retrieverklubben (SSRK), via Svenska Kennelklubben, idag dispenser. Tidigare hanterades detta som en dispens centralt på Naturvårdsverket, men numera så söks årligen dispenser hos samtliga 21 länsstyrelser, vilket också beviljas.

Sex av länsstyrelserna (Blekinge, Värmland, Västerbotten, Västmanland, Västra Götaland, Östergötland) indikerade 2026 tydligt att de inte anser att några tillstånd alls behövs för apportrande eftersökshundar. Samtliga övriga länsstyrelser gav 2026 (liksom tidigare år) dispens för verksamhet med apportrande hundar hela perioden 1 mars – 20 augusti, men med ett lapptäcke av olika regler, krav på organisation, och åiterrapportering. Detta årliga dispensförfarande leder till en omfattande och kostsam administration för SSRK, SKK, och länsstyrelserna, med tveksam nytta för viltet.

Även för enskilda jägare och hundförare skapar förslaget till ny förordning en fortsatt osäkerhet. De dispenser som klubben söker täcker inte enskilda medlemmar, eller andra jägare. Att på egen hand söka dispens hos länsstyrelserna för att använda sin hund är för de flesta övermäktigt. Jägares möjlighet att lagligen träna och pröva apportrande eftersökshundar utanför av klubben organiserade aktiviteter riskerar därför att bli kraftigt begränsad, beroende på hur man tolkar skrivningen i 16 § lagen om hundar och katter, och behovet av dispens hos länsstyrelserna. Detta på mark där jakträtt finns.

Bristen på tydlighet skapar lite smått absurda situationer. Enligt bilaga 6, är det exempelvis tydligt att en hund får användas den 16 augusti för att jaga, stöta, skjuta och apportera en fågel. Men det är inte alls tydligt om samma hund, samma dag, får användas för att hämta en artificiell fågelattrapp (dummy) vid jaktträning på samma mark.

Med detta som bakgrund hemställer SKK om att det i bilaga 6 tydliggörs att apportrande eftersökshund, som under förarens kontroll används för att hämta dött vilt, skadat vilt, eller viltattrapp (dummy), får brukas hela året.

SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

Alternativt att man på annat sätt gör det tydligt att apportrande eftersökshundar får användas till att hämta dött vilt, skadat vilt, eller viltattrapp (dummy), under förarens kontroll, vid jakt, jaktträning och jaktprov, hela året. Detta i linje med skrivningen för grythundar i 8 kap 2 §.

Dessa förslag till ändring skapar en tydlighet i hur de apportrande eftersökshundarna får användas utanför löshundstiden, minskar onödig administration, samt underlättar träningen och prövningen av eftersökshundar för småvilt. 8 kap 3 § i förslaget till ny viltförvaltningsförordning gör redan tydligt att hundar som betar sig olämpligt mot viltet ska kopplas snarast. Detta skapar ett skydd för oskadat vilt, oavsett om det är löshundstid eller ej, då förföljande av oskadat vilt är olämpligt för en apportrande eftersökshund.

För Svenska Kennelklubben

Susanne Jidesten
Generalsekreterare